

KOLMAPÄEVAST PÜHAPÄEVANI

14.12–18.12 Distantisõpe (*kodus ja veebis*)
Koolimaja avatud 7.30–18.00
21.12–10.01.2021 **Vaheaeg**

TÄNU TEGIJAILE!

Rita Ilves ja **Krevera** – übersupermelanhool-sentimentaalnostalgiaõhtu eest.

Sirje Kreisman, Diana Õun, Arti Allmägi, Aado Haandi, Kaie Lepp – mälestuspäeva korraldamise eest.

Rebecca Reial, Andris Tambur ja **Laine Lehto, Kevin Räim, Liisi Kilgas, Martin Vesberg, Lotta Meet, Anti Toplaan** – mälestuspäeval esinemise eest.

Õpilasesindus – igale õpilasele üllatava nimelise piparkoogi valmistamise eest.

PEDAGOOGILISED KÕNELUSED

E 11.01 Uusaastatervitused Mari Varsakabjalt
T 12.01 Uusaastatervitused Mari esimestelt klassidelt
K 13.01 Uusaastatervitused Riina laululastelt
N 14.01 Uusaastatervitused Riina laululastelt
R 15.01 Uusaastatervitused Riina laululastelt

MÄLESTUSPÄEV 25

Laupäeval, 12. detsembril 2020 kohtusime Laurentiuse kirikus kooli mälestuspäeval juba 25. korda. Oli ilus ja kurb ühtaegu. Aitäh meeoleu loojatele Anti Toplaan, Laine Lehto, Sirje Kreisman, Rebecca Treial, Kevin Räim, Andris Tambur, Liisi Kilgas, Lotta Meet ja Martin Vesberg.

Mõeldes 12. detsembrile 1995, meenub kõigepealt, et jalutasime õppealajuhatajatega esimese korruse koridoris. Kõik oli vaikne ja harras. Tollal välisuste poolt kinnine fuajee oli kaunistatud algklasside õpilaste tehtud sadade päkapikunukkudega, lisaks ehitud ja tulede säras kuusk. Arutlesime, et küll kõik on ikka ilus ja rahulik ja muretu.

Paari tunni pärast algas tulekahju, esmapilgul täiesti uskumatuna näiv ja ka täna tagasi vaadates võimatu tunduv. Kohutav ja õudne. Kaotasime kaks klassivenda – Raul ja Kristjan jäidki tollesse aega. Õnnetustest õpitakse, kaotustest tuleb võita – vaid siis võib olla toimunud mingitki õigustust.

Nii läkski. Kui pärast õnnetust teises vahetuses KG-s ja KVK-s käisime, siis tundsim, kuidas kokku kasvasime, kuidas üksteist nähes päriselt rõõmustasime, kuidas ühtsustunne meid liitis. Imelikul kombel on need ajad nüüd 25 aastat hiljem tagasi. Viirusest tingitud kojujäämine ja ebamäärane tulevik on taas valmis meid liitma. Ja seda on väga tarvis, sest kuidas muidu üle elada SÜGi muutumisest tekkiv kurbus ja kindasti tõsist hakkama saamise tunnet vajav aasta Upal.

Aga elu ei peagi lihtne olema. Kunagine Coca-Cola juht rääkis kord oma töötajatele, et elu on nagu viie palliga žongleerimine. Need on Töö, Perekond, Tervis, Sõbrad ja Hing. Ainult Töö pall on kummist ja pörkub kukkudes taas üles. Kõik teised on klaasist ja võivad kukkudes nii kriimustada saada kui isegi katki minna. Kõigi nendega tuleb tegelda – perekonda väärtustada, tervise eest hoolitseda, sõpru mitte unustada ja ka oma hinge eest hoolt kanda.

Rahulikku advendiaja jätku meile kõigile.

Viljar Aro, koolijuht

OMALOOMINGU LEIUNURK

Teatritsensioon „Shakespeare'i kogutud teosed“

Küllastasin 12. detsembril Kuressaare Teatrit, kus õhtut sisustas näidend „Shakespeare'i kogutud teosed“. Tegemist oli tuntuima inglise kirjaniku Shakespeare'i teostega, mille olid lühendanud ja parandanud autorid Adam Long, Daniel Singer ja Jess Winfield.

Lavale toodi 37 teost, mida oli vägagi lühendatud ja muudetud. Lavastaja oli Sander Pukk, kunstnik Annika Linemann, helilooja ja muusikaline kujundaja oli Veiko Tubin ning Othello räpi teksti autor oli Aapo Ilves. Esietendus toimus Kuressaare Teatris 10. oktoobril 2020.

Vaadatud etenduse puhul oli tegemist komöödiaga, kus kolm näitlejat, Tanel Ting, Jürgen Gansen ja Markus Habakukk toovad meieni 400 aastat vanad teosed omamoodi moodsas kuues, lisades tänapäevaseid nalju ja muusikat. Kolm näitlejat täitsid ise kõiki vajalikke rolle, nii mehi kui naisi.

Lavastuse alguses oli kõigi näitlejate kohta pikk ja põhjalik tutvustus ja nad ise ilmusid lavale väga silmapaistvatena – Tanel mustades, Markus hõbedastes ja Jürgen kuldsetes liibuvates pükstes ning valgetes pluusides ja ketsides. Kohe õhtu alguses kaasati publik tervitusega näitemängu ning võib öelda, et sellest hetkest alates läks trall lahti.

Näitlejad tutvustasid meile W. Shakespeare'i, kes sündis Inglismaal 1564. aasta 23. aprillil. Ta elas 52-aastaseks ja suri aastal 1616. Tegemist on väljapaistvaima inglise draama- ja näitekirjanikuga, kelle tuntuimad teosed on näiteks „Suveöö unenägu“, Kuningas Lear“, „Windsori lõbusad naised“, „Romeo ja Julia“, „Talvemuinasjutt“, „Tõrkosa taltsutus“, „Antonius ja Kleopatra“, „Hamlet“ jne. Lavale toodi W. Shakespeare'i loomingulised teosed lühendatud, naljadega vürtsitatud ja kohati moodsaks tehtuna. „Romeo ja Julia“, kus Juliet kehastas Markus Habakukk ning Jürgen Gansen oli Romeo. Markusel õnnestus üldse kogu näidendi jooksul esitada kõiki naiste rolle ja need sobisid talle väga hästi.

Käis paras jant armastuse ja surma üle. Näidendi jooksul saime teada, et Tanel Ting on parim Shakespeare'i tundja ja ise nad jõudsid oma aruteluga seksuoloogist shakespeareloogini, kes oli võtnud 16 näidendit ja kirjutanud nendest kokku ühe loo justkui „Suveöö unenägu“, mis kujutas endast keskaegset Itaaliat ja ikka armastajaid, kuningaid, sõdureid, võitlust ning surma. Kõike seda esitati suure lustiga.

Teine vaatus oli peamiselt pühendatud Hamletile, Taani printsile, kelle kuulsaim lause on „Olla või mitte olla“. Sealgi löid kaasa Hamleti emana Markus, kes oli kuninganna, ja Tanel, kes oli uus kuningas, olles just mõrvanud Hamleti isa, vana kuninga. Seal lendasid pealuud ja mõõgad, aga nalja sai kõvasti.

Andekalt oli lahendatud see, et tükki esitati kolm varianti: tavaline, kiirendatud ja tagurpidi, mis tekitas täitsa uusi mõtteid. Veel oli huvitav, et lavale kutsuti publiku hulgast üks naisterahvas, kes pidi mängima Opheliat ja valjusti kisama, ja üks mees, kes pidi olema üheks hääleks teiste hulgas hulluks mineva naise peas. Kõik õnnestus suurepäraselt ja publik lustis kaasa.

Lavakujundus oli minimalistlik. Sinna kuulusid kolm kuldset sirmi, millest keskmisele oli paigutatud Shakespeare'i pilt. Huvitav oli see, et pildil oleva näokontuuri moodustasid tekstid kirjaniku töödest. Selline tabav kujundus oli suureks abiks, kui näitlejad pidid ühe hetkega kostüümid ära vahetama järgmise vastu. Selleks läksid nad kiiresti sirmide taha ja ilmusid välja uute riidetega ja uues rollis.

Muusikaline kujundus oli väga hea, esitatud muusikapalad sobisid hästi ja toetasid mängitud lavatükke. Eriti meeldis mulle Othello räpp, kus näitlejad kandsid pikakarvalisi valgeid kasukaid ja räppisid mõnuga naljaka tekstiga lugu.

Veel meeldis mulle etenduse lõpuosas Hamleti monoloog, mis oli ainuke tõsine hetk kogu õhtu jooksul ja seda toetas Arvo Pärdi muusikapala „Spiegel im spiegel“.

Minu arvates oli tegemist väga andeka lähememisega, mida näitlejad suurepäraselt oskasid publikuni tuua ja kaasa elama panna. Muidugi olid osad naljad nn piiripealsed, kuid vaadates, kuidas publik suure naeruga nabaaluse huumori vastu võttis, võib ütelda, et rahvale see meeldis. Mulle meeldis selle näidendi juures kõik, aga kirja seda panna on keeruline, kuna tegevus oli nii kiire ja sigrimigri, et raske on kõike kirjeldada. Soovitan kindlasti minna ise seda vaatama, sest nalja saab palju ja oma silm on ju kuningas.

Jan Erich Sarapuu, 9.B

Jõulutervitus 4.A-lt

